

[Niels Andersen.]

fundet sted i Paris mellem de seks og de syv suppleret med både USA og Canada, kan man då i hvert fald sige, at der er grøde i denne tanke. Jeg finder det egentlig meget vigtigt at notere, at i slutningen af 1958 brød forhandlingerne i Maudlingkomiteen sammen, og siden dette tidspunkt har der for så vidt ikke været reelle forhåbninger om, at man skulle nå frem til resultater vedrørende det store frihandelsområde. Men nu kan man konstatere, at de samme lande suppleret med de to store lande, jeg nævnte før, sidder omkring forhandlingsbordet. Det er det første skridt på vejen videre frem.

Når man er nået så langt, er det vel ikke mindst, fordi man, da tanken om frihandelsområdet kom frem, fra dansk side var noget forbeholden, idet man var ængstelig for, at der skulle skabes to handelsområder i Europa, der skulle bekæmpe hinanden, og en forudsætning for, at Danmark kunne gå med, måtte være, at man sigtede mod samarbejde i stedet for mod splittelse.

Et andet væsentligt krav stillede man fra dansk side, nemlig dette, at der skulle tages hensyn til landbrugseksporten. På baggrund heraf førtes der i sommerens løb 1959 en del forhandlinger med de lande, som vi nu kommer i samarbejde med, forhandlinger, hvoraf jo særlig dem med England har haft interesse. Jeg synes ikke, det er uden betydning, at der nu bliver toldfrihed for ca. to tredjedele af de landbrugsvarer, som vi eksporterer til England. Det er ikke engang det vigtigste. Det vigtigste i denne aftale må vel siges at være, at vi har sikret afsætningen til England af landbrugsvarer i samme omfang, som vi har i dag, plus det merforbrug, der bliver fremover, i forhold dertil. Det er dog væsentligt, at man har sikret denne afsætning. På samme linje synes jeg man må notere, at der for fiskeriprodukternes vedkommende er opnået væsentlige resultater, idet to tredjedele af den mængde fiskeriprodukter, man nu eksporterer til England, også er toldfri. Det forekommer mig at være en meget rummelig aftale, man for fiskeriprodukternes vedkommende har truffet, en aftale, som det vel ikke er muligt før i løbet af i hvert fald flere år at udfylde; men for fiske-

rierhvervet må det dog have nogen betydning.

Det, vi nu står over for, er altså at afvikle tolden inden for de syv lande. Jeg er klar over, at der hertil er knyttet store og stærke erhvervsinteresser. Vi arbejder netop i denne tid med disse problemer i et udvalg, og de mange henvendelser, vi har fået i dette udvalg, vidner om, at arbejdet omfattes med meget stor interesse.

Det ærede medlem hr. Poul Møller talte i denne forbindelse om udgangspositioner og mente, det var vigtigt for Danmark, at vi toldmæssigt havde de samme udgangspositioner, som man har i de lande, vi skal samarbejde med. Tanken lyder jo besnærende, men jeg synes, man skal huske på, at erhvervsstrukturen er vidt forskellig i Danmark og f. eks. England. Vi har i Danmark meget vigtige landbrugsområder, som hjembringer ca. halvdelen af vor valuta-indtægt, i modsætning til England, hvor erhvervsinteresserne næsten udelukkende ligger på industricentre. Man kan ikke uden videre stille de samme krav på det toldmæssige område til denne erhvervsstruktur, særlig i betragtning af, at det danske landbrugserhverv eksporterer sine varer til de priser, det kan opnå i henhold til tilbud og efterspørgsel. Man må tage hensyn til denne struktur, når man taler om udgangspositionerne. I denne forbindelse betyder det også noget, hvilken konkurrenceevne man har. Det betyder noget, om man kan holde omkostningsniveauet i ave netop ved lave toldsatser. Det har betydning netop nu, da vi skal samarbejde og skabe nye markeder. Man skal heller ikke se væk fra, at vi har overordentlig billige landbrugsvarer, som er en overordentlig vigtig råvare også for industrien, en billig råvare, som man ikke har f. eks. i England og heller ikke i Sverige. Det er ting, man skal tage med i betragtning, når man taler om toldsatserne.

De erhvervsgrene, som der kan være vanskeligheder for, ser vi naturligvis med forståelse på i det udvalg, der behandler disse problemer. Det er klart, at når man har opretholdt en beskyttelsespolitik gennem mange år, sådan som vi har gjort det, er der som følge deraf født adskillige industrier, der står svagt i det øjeblik, de skal ud i den